

Besvarelse

Justitsministeren (Engell):

Det er jo efterhånden blevet en årligt tilbagevendende begivenhed, at vi her i Folketinget på Fremskridtspartiets foranledning tager udlændingeområdet op til debat.

Lad mig med det samme slå fast, at jeg slet ikke er uenig i, at netop udlændingeområdet bør debatteres nøje med jævne mellemrum. Få områder har i så høj grad som reguleringen af udlændinges opholdsforhold i Danmark sammenhæng med de stadige forandringer, der sker i verden omkring os. Der er for mig ingen tvivl om, at vi på dette område i det kommende år vil blive stillet over for meget væsentlige udfordringer – ikke mindst med hensyn til vores behandling af flygtningespørgsmål. Det gælder i relation til vores nationale lovgivning, men det gælder i lige så høj grad, når man ser på vores deltagelse i det helt nødvendige internationale samarbejde vedrørende disse emner.

Et helt aktuelt eksempel på, hvorledes forholdene ude i verden påvirker regeringens overvejelser på flygtningeområdet, er den meget ulykkelige situation, der er opstået i kølvandet af Golfkrigen, med hundredtusinder af kurdere, der flygter fra Saddam Husseins rædselsregime i Irak og forsøger at komme til Tyrkiet og Iran. Det er i en sådan situation af helt afgørende betydning, at det internationale samfund af humanitære grunde meget hurtigt yder den nødvendige bistand til de lande i regionen – og i dette tilfælde navnlig Tyrkiet – som i første omgang står over for at skulle skaffe indkvarteringsmuligheder, mad og lægehjælp til et overvældende stort antal flygtninge. Regeringen har derfor besluttet at yde statsstøtte til danske frivillige organisationer, der ønsker at yde en humanitær indsats i området. Danmark har også sammen med de andre 11 EF-lande på et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd i aftes besluttet at yde en omfattende humanitær hjælp straks.

Fremskridtspartiet spørger, hvilke ændringer af udlændingeloven jeg agter at foreslå i indeværende folketingsssamling. Til det kan jeg sige, at regeringen lægger afgørende vægt på, at der meget hurtigt bliver skabt grundlag for, at Danmark som det sidste EF-land kan tilslutte sig EF- asylkonventionen.

Jeg forstod af tilkendegivelserne i forbindelse med førstebehandlingen af det beslutnings-

forslag, jeg havde fremsat om dette spørgsmål, at et stort flertal i Folketinget deler denne opfattelse. Jeg håber, at vi kan få klaret denne sag i den korte tid, der resterer af indeværende folketingsssamling, og jeg har en stærk forhåbning om og tiltro til, at det vil lykkes. Jeg vil selv aktivt bidrage til, at det sker.

EF-asylkonventionen er efter min opfattelse et uhyre vigtigt led i det internationale samarbejde på flygtningeområdet. Formålet med EF-asylkonventionen er jo som bekendt at fastslå princippet om, at én og kun én stat, der udpeges efter konventionens kriterier, skal have ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i et af EF-landene. Herved kan vi netop undgå, at asylansøgere bliver kastebolde mellem landene, fordi ingen vil påtage sig ansvaret for behandlingen af sagen. Endvidere kan man undgå, at flere medlemslande unødigt bruger ressourcer på at behandle samtidige eller successive asylansøgninger fra den samme person. Konventionen indeholder således formelle værnetingsregler, der svarer til det materielle førsteasylslandsprincip, som i forvejen følges af de fleste EF-medlemslande, herunder også Danmark.

Regeringen vil ikke i denne samling komme med yderligere forslag til ændringer i udlændingeloven. Det betyder imidlertid ikke, vil jeg gerne understrege, at vi fra regeringens side er tilfredse med udlændingeloven, som den ser ud i dag. Vi skal huske på, at udlændingeloven er fra 1983, og den er senest blevet ændret i 1986. Fire og et halvt år er der forløbet siden den seneste ændring af loven. Det er ganske kort tid, vil nogle sige, men som jeg tidligere var inde på, er udlændingeområdet – og her taler jeg igen særligt om flygtningeområdet – så tæt knyttet til de forandringer, der ofte med rivende hast sker i verden uden for Danmarks grænser, at jeg i dette perspektiv vil betegne den periode på fire og et halvt år, der er forløbet, som ganske lang tid.

Med den udvikling, vi har været vidner til i de senere år, er der reelt tale om en helt anden verden, som udlændingeloven nu skal forholde sig til. Forskellene mellem på den ene side de fattige lande i Afrika og Asien med en eksplosionsagtig befolkningstilvækst kombineret med en i forvejen svag økonomi og på den anden side de relativt rige vestlige lande med et stagnende befolkningstal og økonomisk vækst er